

การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น Development Sports Management Model of the Local Administration in Khon Kaen

ชีวิน อ่อนละอ¹, สุชาติ บางวิเศษ²
กานนท์ แสนเภา³, สุกิจจา จันทะชุม⁴
วัฒนะ นุตทัศน์⁵

บทคัดย่อ

งานวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อสร้าง และพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ร่วมกับการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี จำนวน 2 แห่ง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาวิเคราะห์ 2) การสร้างและพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 นำมาวางรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ด้วยการสนทนากลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน และ 3) การประเมินความเป็นไปได้ และความถูกต้องของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพปัจจุบัน และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีการดำเนินการบริหารจัดการกีฬา และมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. รูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยป้อนเข้า ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 2) กระบวนการด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน และการควบคุม 3) ผลที่ได้ ประกอบด้วย ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกาย และเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต ผู้มีความเป็นเลิศทางการกีฬาได้รับการสนับสนุน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม มีความถูกต้องในการนำไปสู่การปฏิบัติ และมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research and development, using mixed methods to collect both quantitative and qualitative data. The main objective was to develop a sports management model for the Provincial Local government organization, with the following sub-objectives: 1) to study the actual situations, the problems and the guidelines of the sports management model for the Provincial Local government organization. 2) to construct a tentative sports management model for the Provincial Local government organization and 3) to Evaluate the constructed sports management model. The research procedure followed three steps:

¹อาจารย์ประจำวิทยาลัยบัณฑิตเอเชียขอนแก่น

²อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³รองผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาเลย เขต 2

^{4,5}อาจารย์ประจำ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย



1) studying conditions and problems of the sports through the analysis and synthesis combined with multiple case studies of the sports management with 2 case studies of Provincial Local government organization with best practices in management, 4 educational experts were interviewed. Data were analyzed through content analysis 2) constructing of a tentative model, then checking its appropriateness through focus group discussion among 15 educational experts 3) evaluating the utility and feasibility by conducting a questionnaire administrators and practitioners of sports management of the Provincial Local government organization ; data were analyzed, using means (\bar{X}) and standard deviations (S.D.). The results are shown as follows; the results of the research were as follows:

1. The state and problems of sports management of the Provincial Local government organization at a moderate level.
2. The a sports management model for the Provincial Local government organization consists of three main components; 1) inputs with policy, man, money and materials and facility 2) process with six administrative principles: leading, planning, organizing, doing, coordinating and controlling 3) outputs as township residents taking exercise and playing sports as daily life activity and sports for excellence supported by the sponsorship and participation from all sectors involved.
3. The evaluation of the constructed model yielded the results as utility at a high level and the high feasibility, practicality and usefulness.

Keywords: Development of sports management model, Provincial Local government organization.

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในช่วงของการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กล่าวถึงการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า และมีศักยภาพได้นั้น สิ่งที่สำคัญที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนา คือ การมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และการที่จะมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ส่วนหนึ่งต้องอาศัย การกีฬาหรือการออกกำลังกายเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่ง การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ คือ การพัฒนาคนในชาติให้มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ และมีสุขภาพทั้งทางกาย และจิตใจที่แข็งแรงสมบูรณ์ วิธีที่จะทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้จะต้องอาศัยหลักการต่าง ๆ ของการกีฬาเข้าช่วย การเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกายจึงเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับประชาชน การมีพันธกิจ เป้าประสงค์ที่ดี คือพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะ และการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคม และชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่าง เป็นองค์รวมทั้งทางกายใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรมจริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และตรง

กับยุทธศาสตร์การพัฒนาคน ที่พบว่า เครื่องมือที่สำคัญที่จะพัฒนาคนได้นั้น คือการศึกษา ดังนั้นการที่จะพัฒนาตนเองไปตลอดชีวิตนั้นจะต้องได้รับการศึกษาตลอดชีวิตจึงจะเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) การกีฬาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพ และพละการ และด้านจิตใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก จะอาศัยกระบวนการของกีฬา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อสร้างเครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์การของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศจึงได้สนับสนุนให้มีการใช้กีฬาการออกกำลังกาย และนันทนาการ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศตน (พีรศักดิ์ วิสัยรัตน์, 2552) ในปัจจุบันโครงสร้างสังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น โดยประชากรกลุ่มผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2563 และจะเพิ่มขึ้นอีกเป็นร้อยละ 21 ในปี พ.ศ. 2588 การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาและการออก

กำลังภายในอนาคตจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ร่างกาย รวมทั้งการนันทนาการให้แก่ประชาชนทั่วไปให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมในแต่ละช่วงวัยของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ และวัยสูงอายุมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจแนวโน้มการพัฒนาด้านสุขภาพของประชาชนเน้นการนำ ประเด็นด้านการพัฒนาการกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้เป็นแนวทางการพัฒนาสุขภาพของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายมากขึ้น ดังนั้นในการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานและการกีฬาเพื่อมวลชนจึงมีความสำคัญเพิ่มขึ้น นอกจากนี้สังคมไทยในปัจจุบันตกอยู่ในกระแสนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ประกอบกับมีปัญหาสังคมที่สำคัญ คือ การระบาดของยาเสพติดที่ลุกลามเข้าสู่สังคมในกลุ่มต่างๆ อย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีปัญหาคาความเครียดและสุขภาพจิตจากภาวะบีบคั้นทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ทุกฝ่ายในสังคมรวมทั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬามากขึ้น และใช้เป็นเครื่องมือในการลดปัญหาดังกล่าว และยังมีปัญหาความยากจนและด้อยโอกาส ต้องใช้เวลาในการหาเลี้ยงชีพทำให้ขาดโอกาสในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา จึงต้องมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อตอบสนองแก่กลุ่มเป้าหมายนโยบายรัฐบาลด้านสังคมและคุณภาพชีวิตนโยบายกีฬาและนันทนาการกำหนดว่า จะเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาโดยให้ความสำคัญกับการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างทั่วถึง และแผนบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2552-2554) กำหนดเป้าหมายว่า เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬาเป็นประจำ โดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่จะต้องดำเนินการ และหากมีการสร้างสนามกีฬาระดับจังหวัด อำเภอและตำบลภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 หรือ 2554 จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ และการพัฒนา และบูรณะสถานกีฬา โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ และอุปกรณ์การออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่มีมาตรฐานและเหมาะสมเพียงพอต่อความต้องการในระดับตำบล อำเภอ จังหวัดทั่วประเทศ ผลักดันให้มีสถาบันหรือศูนย์ฝึกเก็บตัวของนักกีฬาไทยที่เป็นระบบ (การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักนายกรัชมุนตรี, 2547) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559) กำหนดให้มีแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่น การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน และการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็ก และเยาวชนทุกกลุ่มช่วงวัยให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติและทักษะในการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาได้อย่างเหมาะสม สำหรับสร้างเสริมสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายอย่างต่อเนื่องเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและกลุ่มเยาวชนในทุกช่วงวัยด้วย ตลอดจนการส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย นำใจอันดีของนักกีฬา ด้วยกิจกรรมการออกกำลังกาย และการกีฬาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็ก และเยาวชนที่มีทักษะและความสามารถทางการกีฬาขั้นพื้นฐานให้ได้รับพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ตามความถนัด และศักยภาพอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตอย่างเหมาะสมของสังคมปัจจุบัน และยังมีกรมส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเข้าถึงการบริการด้านการออกกำลังกายและกีฬาอย่างทั่วถึง เพื่อส่งเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ จริยธรรมความสามัคคีและคามมีวินัยของคนในชาติ อีกประการหนึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยถ่ายโอนภารกิจด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต การส่งเสริมการกีฬาสนามกีฬาระดับจังหวัด สนามกีฬาระดับอำเภอ และระดับตำบล ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้มีการก่อสร้างลานอเนกประสงค์ และการจัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เป็นไปตามภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีอิสระที่จะเลือกทำ แต่ทำตามที่เห็นความจำเป็น จึงส่งผลให้การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาในระดับท้องถิ่นไม่ได้รับการผลักดันอย่างทั่วถึงเท่าที่ควร และผลการสำรวจสภาพปัจจุบัน และปัญหาการถ่ายโอนความรับผิดชอบภารกิจด้านกีฬาและสนามกีฬาจังหวัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วพบว่าปัญหาส่วนใหญ่ที่พบคือปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการกีฬา และสนามกีฬาที่ยังมีรูปแบบที่ไม่แน่นอนและชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาในหลายๆ อย่างตามมา เช่น ปัญหาในเรื่องจำนวนบุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอ สำหรับการดูแลและสนามกีฬา อุปกรณ์ อาคารสถานที่ และไม่มีความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายและกีฬา ปัญหาด้านสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ที่มีไม่เพียงพอ ปัญหาเรื่องการวางแผนที่มีนโยบายที่ไม่แน่นอน และปัญหาด้านงบประมาณในการบริหารจัดการที่ยังไม่เพียงพอ จากเหตุผล ปัญหา และความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้ดูแล และ



รับผิดชอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬา จึงมีความสนใจในการศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น และมองเห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการกีฬาในระดับท้องถิ่น ประกอบการเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการกีฬาของวิทยาลัย สถานที่อยู่กำลังกาย และส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชนให้มีความพร้อมในหน่วยงานองค์กรอื่น การบริการจัดการกีฬา ถือว่ามีความสำคัญต่อเยาวชนของประเทศชาติ และจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

คำถามการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ที่มีความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความมีประโยชน์ ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

2. เพื่อสร้าง และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้ ระเบียบวิธีวิจัย และพัฒนา (Research and Development) ได้มีการดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาแนวการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

1.1.1 แหล่งข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็น 1) นายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรีเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น หรือ

ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมหรือ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ หรือหัวหน้าฝ่ายกีฬาและนันทนาการ 2) นักสนันทนาการ หรือผู้ปฏิบัติงานทั่วไป หรือครูอาสาพัฒนากีฬา หรือผู้ช่วยสนันทนาการ หรือลูกจ้างชั่วคราว และ 3) ผู้มารับบริการจำนวน 342 คน กำหนดขนาดโดยเปิดตารางของ Krejcie and Morgan ที่ประชากร 1,782 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 326 คน แต่ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ง่ายต่อการได้มาของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล

1.1.2 ตัวแปรที่ศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี ใน ด้าน ต่าง ๆ คือ ด้าน บุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ ด้านการควบคุม

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี จากผลสำรวจการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการกีฬาที่สามารถบริหารจัดการกีฬาได้อย่างประสบความสำเร็จได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดที่เคยมีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ ได้ลำดับ 1 - 3 ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติติดต่อกันในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา จำนวน 2 จังหวัดได้แก่จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทางด้านการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 4 คน

1.2.2 ตัวแปรที่ศึกษา แนวทางในการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 ผู้วิจัยนำ ข้อมูลสภาพ และปัญหาในการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

2.1.3 ผู้วิจัยนำ ข้อเสนอแนะ จากผู้เชี่ยวชาญไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นร่างการสรุปรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบการสรุปรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยการเลือก แบบ เจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 4 คน และ

2.2.2 ตัวแปรที่ศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น การประเมินในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความมีประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

ขั้นที่ 3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างได้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 32 แห่ง สำหรับการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple random Sampling) และ

ขั้นที่ 3.2 ตัวแปรที่ศึกษา ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความมีประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางในการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น

1.1 ผลการศึกษาสภาพ และปัญหาในการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อผลการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวมมีการดำเนินการบริหารจัดการกีฬา และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) พบว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1.2.1 ปัจจัยนำ เข้า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อยได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านบุคคล 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 5) ด้านการจัดการ

1.2.2 กระบวนการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading: L) ขั้นตอนที่ 4 การประสานงาน (Coordinating: Co) และขั้นตอนที่ 5 การควบคุม (Controlling: C)

1.2.3 ผลผลิต ประกอบด้วย 1) ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา 2) มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอและมีมาตรฐาน โดยมีเงื่อนไขความสำเร็จ คือ 1) ประชาชนรัก ชื่นชอบการออกกำลังกายและกีฬา 2) หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ร่วมมือกันที่จะสนับสนุนการออกกำลังกายและกีฬาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านงบประมาณ สถานที่ และอื่นๆ

2. ผลการสรุปรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Outputs) ในการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อยได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านบุคคล 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การนำ (Leading: L) ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 3 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 4 การลงมือปฏิบัติ (Doing: D) ขั้นตอนที่ 5 การประสานงาน (Coordinating: Co) และขั้นตอนที่ 6 การควบคุม (Controlling: C)

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จนเป็นวิถีชีวิต 2) ผู้มีผู้บริหารหน่วยที่เกี่ยวข้องทางการกีฬาให้การสนับสนุน 3) ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาขององค์กรปกครองส่วน



ท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น มีความคิดเห็นว่าการนำการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ไปใช้มีความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการการศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อผลการศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีการดำเนินการบริหารจัดการกีฬาและมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับนัยนา หันมี (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการประสานงาน สภาพการดำเนินงานที่อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับที่มีปัญหามาก สำหรับปัญหาการดำเนินงานที่อยู่ในระดับน้อย คือด้านการประสานงาน ด้านงบประมาณ นอกจากนี้ (ภักดิ์วัฒน์ เชิดพุทธ, 2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์บริการการกีฬารัฐศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการบริหารศูนย์บริการการกีฬา โดยรวมไม่พบปัญหาจากข้อมูลแบบสอบถาม แต่จากการสัมภาษณ์ด้านทรัพยากรการบริหาร พบปัญหาในด้านงบประมาณไม่เพียงพอต่อการบำรุงรักษา ซ่อมแซมเนื่องจากไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ในด้านบุคลากรและสนามไม่เพียงพอในการให้บริการในบางช่วงเวลา แนวทางการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหารส่วนจังหวัด มีองค์ประกอบในการบริหารจัดการ 3 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 ปัจจัย 1.1) ด้านบุคคล 1.2) ด้านงบประมาณ 1.3) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 1.4) ด้านการจัดการ 2) กระบวนการ ประกอบด้วย 2.1) การวางแผน 2.2) การจัดองค์กร 2.3) การนำและ 2.4) การควบคุม 3) ผลผลิต ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการจะประกอบไปด้วย ปัจจัยนำเข้ากระบวนการผลผลิต ซึ่งเป็นการบริหารเชิงระบบที่มีองค์ประกอบครอบคลุมและสอดคล้องกันจึงเป็นปัจจัยนำเข้าที่เข้าสู่กระบวนการบริหารจัดการที่จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาผลผลิตและผลลัพธ์ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ (เมตต์ เมตต์การุณจิต,

2553) ได้ให้รายละเอียดของระบบไว้ใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ ความหมายที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม โดยความหมายที่เป็นนามธรรมของระบบหมายถึง วิธีการ (Method) การปฏิบัติงานที่มีรูปแบบและขั้นตอนที่ไม่ตายตัว อาจผันแปรตามสภาพแวดล้อมและปัจจัยที่กำหนดให้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารจัดการมีระบบ กระบวนการที่ดี และเรื่องของการบริหารจัดการงบประมาณที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของเยาวชน และประชาชนทั่วไป

2. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น มีประเด็นในการอภิปรายดังนี้ 2.1 องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัย นำเข้าประกอบด้วย 1) ด้านนโยบาย (Policy) 2) ด้านบุคคล (Man) 3) ด้านงบประมาณ (Money) 4) ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material and Facility) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยนำเข้าเป็นการให้ความสำคัญของผู้บริหารและบุคลากร ด้านนโยบายการพัฒนาบุคลากร การจัดหางบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ การจัดเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งหลาย เหล่านี้คือ ทรัพยากรในการบริหารจัดการที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี จึงจะส่งผลต่อการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ดำเนินการได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ (สมคิด บางโม, 2550) ที่กล่าวถึงปัจจัยพื้นฐานทางการจัดการที่เป็นปัจจัยสำคัญอยู่ 4 ประการได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการ หรือวิธีการบริหาร นอกจากนี้ (วิเชียร วิทย์อุดม, 2554) ได้กล่าวว่าทรัพยากรการจัดการ (Management Resources) อันได้แก่ 4 M's มาจากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ร่วมกับทฤษฎีทางการบริหารการผลิต หลักของการจัดการ 4 M's ประกอบด้วย คน (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ (Material) และการจัดการ (Management) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ถูกนำเข้าในระบบในการพัฒนา และสอดคล้องกับ (เสนาะ ตีเยาว์, 2551) กล่าวว่า โดยทั่วไปการจัดการจะต้องมีปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ หรือเรียกว่า ทรัพยากร การจัดการ (Management) คือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) หรือเรียกสั้นว่า 4 M นับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐาน ทั้งนี้เพราะว่าการจัดการทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชนก็ตามจำเป็นต้องอาศัย เงิน วัสดุ และการจัดการ องค์การเป็นองค์ประกอบที่ขาดเสียมิได้แต่ปัจจุบันได้มีพิจารณาขยายขอบเขตของปัจจัยการจัดการกว้างขวางออกไปอีก และสอดคล้องกับ (กระทรวงการท่องเที่ยวและ

กีฬา, 2553) ได้แสดงแนวคิดปัจจัยหลักความสำเร็จกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Key Success Factor) ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา 5 ส่วนคือ บุคลากรการกีฬา การจัดการและการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ การบริหารจัดการสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ สถานกีฬาอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา และมีระบบการดำเนินงานของศูนย์วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬา 2.2 องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ การบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย การนำ (Leading: L) การวางแผน (Planning: P) การจัดองค์การ (Organizing: O) การลงมือปฏิบัติ (Doing: D) การประสานงาน (Coordinating: Co) และการควบคุม (Controlling: C) เป็นตัวในการขับเคลื่อนปัจจัยนำเข้าทั้งในด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ และด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจากการศึกษาพบว่ากระบวนการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น จะต้องมีการนำที่ดีของผู้บริหารโดยเฉพาะต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น ให้มีความชัดเจน มีการวางแผนในเรื่องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบการจัดองค์การที่มีแบบแผน สามารถทำการลงมือปฏิบัติงานได้จริง และมีประสิทธิภาพ มีร่วมมือกันสร้างเครือข่ายและมีการประสานงานร่วมกันกับองค์กรต่างๆ ในด้านกีฬา และที่สำคัญมีการควบคุมระบบการทำงานต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สอดคล้องกับการศึกษาของ (สุรัสวดีราชกุลชัย, 2547) กล่าวว่า การบริหาร คือกลุ่มของกิจกรรมประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการหรือการชี้นำ (Directing/Leading) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลครบถ้วน และสอดคล้องกับ (วิโรจน์ สารรัตน์, 2557) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารจัดการ ประกอบด้วยกระบวนการบริหาร ดังนี้ 1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์การ และกำหนดว่าจะทำงานนั้นอย่างไร 2) การจัดองค์การ (Organization) หมายถึงการนำเอาแผนงานที่กำหนดไว้มากำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลที่จะปฏิบัติภายในองค์การ เป็นการเริ่มต้นของกลไกในการนำเอาแผนงานไปสู่การปฏิบัติ 3) การนำ (Leading) เกี่ยวข้องกับการจูงใจภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

ระหว่างบุคคลในองค์การเพื่อช่วยให้องค์การบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ 4) การควบคุม (Controlling) หมายถึง หน้าที่ทางการจัดการสำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรฐานวัดผลการทำงานในองค์การรวมทั้งการวัดผลการดำเนินงานในปัจจุบันเพื่อ กำหนดมาตรฐานขึ้น และเปรียบเทียบกับผลงานที่ทำได้เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงานได้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดขึ้น จากการศึกษาหลักการประเมินผลของ (สำราญ มีแจ้ง, 2550) ได้ทำการศึกษาการประเมินผลทุกขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัยในหมู่บ้านผู้นำชุมชน ไม่มีความรู้เรื่องการวางแผนมาก่อน และเมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการเขียนแผนงานแก้ไขปัญหาร่วมกับการสังเกตพบว่า ผู้นำชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในระดับน้อยในการกำหนดวิธีการ ดำเนินงาน กำหนดกิจกรรมทรัพยากรงบประมาณ บุคลากร ตลอดจนการประเมินผล ซึ่งอาจเนื่องมาจากท้องถิ่น ชุมชนไม่มีความรู้เรื่องการวางแผนมาก่อน จะเห็นได้ว่า แม้กลุ่มผู้นำชุมชนจะมีความร่วมมือในการค้นหาปัญหา และมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการวางแผนแก้ปัญหา แต่ขาดความรู้ และประสบการณ์เรื่องการวางแผนงาน ทำให้ไม่สามารถเขียนแผนได้ครอบคลุม และถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนช่วยเหลือด้านวิชาการ นอกจากนี้ (สุธรรม ธรรมทัศนานนท์, 2554) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารจัดการ (POSDCoRB) ควรมีการวางแผนนโยบาย และกำหนดกรอบแผนการปฏิบัติงานโดยระดับหัวหน้า และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามลำดับสายงานการบังคับบัญชา สั่งงาน และมอบหมายงานตาม ความรู้ความสามารถของบุคลากร มีการวางแผนกำลัง สรรหาและคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ทดแทนตำแหน่งที่ว่างและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรโดยจัดฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกศึกษาดูงาน และสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในการปฏิบัติงาน มีการประสานงานที่ดีทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอก 2.3 องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต ประกอบด้วยประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จนเป็นวิถีชีวิต ผู้มีความเป็นเลิศทางการกีฬาได้รับการสนับสนุน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม จากผลผลิต พบว่ากระบวนการจัดการทั้งหมดเป็นการนำเอาปัจจัยมาดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทำให้เกิดการเข้าร่วมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนทุกกลุ่ม ผู้ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาได้รับการสนับสนุน และการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการเข้ามาสนับสนุนในด้านต่างๆ เช่นด้านงบประมาณ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ (สุชาติ จักรพิสุทธิ์, 2547) กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง



เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่มคนซึ่งการเข้าให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้น ผู้ดำเนินงานจะต้องมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งวิธีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ประเพณี ทัศนคติของบุคคลเพื่อให้เกิดความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม และคนไทยมีแนวโน้มการเล่นกีฬาและออกกำลังกายมากขึ้น มีสถิติการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มสูงขึ้น 3. ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ในการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความมีประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น เมื่อนำไปใช้จริงสามารถทำได้จากการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น เนื่องจากการพัฒนาตั้งแต่ปัจจัยนำเข้าในด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อีกทั้งในส่วนของกระบวนการเป็นการเริ่มปฏิบัติตั้งแต่การนำ การวางแผน การจัดองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน และการควบคุม ทำให้เกิด ผลผลิต เพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป ทั้งหมดนี้เป็นรูปแบบที่สร้างและพัฒนาขึ้นจากการนำเอาทรัพยากร และปัจจัยพื้นฐานที่มีอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น อีกทั้งยังรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ในที่จะพัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬาให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงอันจะเกิดประโยชน์ ในการพัฒนาสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ สังคม และปัญญาจากการใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับ (Chen, 1993: p2430 A) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินสมรรถนะในการจัดการกีฬาสำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะทางวิชาชีพผู้จัดการกีฬาไต้หวัน เรียงลำดับจากสูงมาต่ำ มีดังนี้ ความรู้เกี่ยวกับกีฬา มนุษยสัมพันธ์ การพูดต่อสาธารณชน การจัดการด้านบุคลากร การเขียนการจัดการด้านการเงิน สมรรถภาพส่วนบุคคล การจัดการด้านเวลาอื่นๆ การจัดการศึกษา สำหรับผู้จัดการด้าน สิ่งอำนวยความสะดวกประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ การบาดเจ็บจากการกีฬาการจัดการด้านบุคลากร การจัด โปรแกรมสำหรับนันทนาการและกีฬาเยาวชน การสื่อสารระหว่างบุคคลการตลาดสินค้า การตัดสินใจ กิจกรรม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ได้มีการ

ดำเนินการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นระบบ ได้นำแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา และนำไปสู่การปฏิบัติจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี และผู้บริหารระดับสูง ควรมีวิสัยทัศน์ และนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องการสนับสนุนด้านกีฬา
 - 1.2 ควรกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่นให้ชัดเจน และเป็นรูปธรรม โดยอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3 ควรมีวิธีการจัดหางบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมด้านการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความเหมาะสมกับจำนวน ความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยมุ่งเน้นให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการขับเคลื่อนทางการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น ให้บรรลุตามเป้าหมาย
 - 1.4 ควรส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาเยาวชน ในท้องถิ่น ด้านกีฬาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการศึกษาต่อการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น
 - 2.2 ควรมีการศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารด้านกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น

เอกสารอ้างอิง

1. ภักดิ์วัฒน์ เชิดพุทธ. (2553). การศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารจัดการศูนย์บริการการกีฬารธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2. เมตต์ เมตต์การ์ณจิต. (2553). การบริหาร จัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
3. วิเชียร วิทยาอุดม. (2554). ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ : ธนธัช.

4. วิโรจน์ สารรัตน์. (2557). **แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
5. สุชาดา จักรพิสุทธิ. (2547). “การศึกษาทางเลือกของชุมชน,” ใน **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. มิถุนายน – สิงหาคม 2547, 27 (4) : 18 – 23.
6. สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2547). **การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
7. สมคิด บางโม. (2550). **องค์การและการจัดการ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วิทย์พัฒน์.
8. เสนาะ ดิยาวัว. (2551). **หลักการบริหาร**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
9. สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2554). **หลักการทฤษฎี และนวัตกรรมการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
10. สำราญ มีแจ้ง. (2550). **การประเมินโครงการทางการศึกษา**. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
11. Chen, Chih-Fu. (1993). *Competency Assessment in Sports Management for the Republic of China Taiwan. Dissertation Abstracts International, 39 (October) 2430 A.*